

עסקים

השפע והמשבר

השבוע האחרון, בין סערה פוליטית אחת לחברתה, הוליד עמו גל של עסקנות אמיתית בשטח חדש, שנעלם לפני ארבע שנים מברוסת האמנים התל-אביבית: הבחירות. אצים ובהולים מיהרו פקידי המפלגות הגדולות בעלות התקציבים העצומים לעוט על בעלי שם בעולם הבידור הישראלי לנסות לגייסם לתעמולתם בעזרת גפנוף-שטרות. החלה במיצע מפלגת הרוב: מפא"י. כשי הוא מחזיק בידו קרנות תקציביות בלתי מוגבלות כמעט, החל חיים טופול, מנהל ומיסד בצל-ירוק וכוכבו הראשי, לתכנן את תוכנית ההסתערות שלו על ההומור והסאטירה סירה הישראלים, להפכם להומור וסאטירה מפא"יים. מחברי מערכונים, פזמונאים, מלחינים, פסנתרנים ואקורדיוניסטים, שחקנים ושחקניות, בדרנים ובדרניות, שימשו כתובת לפניות המפלגה השלטת. הסכומים שהוצעו היו גדולים למדי לגבי השחקנים מן המדרגה רגה השניה, שלהם הוצע להתאגד בלהקות מפלגתיות, לשרת את מפא"י עד ליום המגן. לשחקנים מן המדרגה הראשונה, לא קסמו ההצעות. אפילו הסכומים הגדולים ביותר לא הוציאו אותם מגדרם. "אני אשיר בכל מפלגה שתשלם לי, אבל לא אמכור את עצמי למפלגה אחת", השיבה זמרת ידועה. חשבונה היה פשוט: מחוץ לאירצונה להגדיר את עצמה למפלגה פוליטית מסיימת, היו סיכויי ההכנסה מהופעה במפלגות אחרות רבים יותר מאשר במסגרת אחת. בעקבותיה של מפא"י מיהרו גם המפלגות האחרות. שליחיהן הגלויים והסמויים המשירו הצעות-שפע. עולם הבידור הישראלי נשם לרוחה: "השנה נעשה כסף".

שותפי "סמבטיון" ברלינסקי וכרזוב * כל העולם במה — להומור וסאטירה

קופר המשבר. כסף, "עשו" גם הבי מות להומור וסאטירה, שעדיין לא הגדירו את עצמן לאף מפלגה. בעוד בצל-ירוק מציג בהצלחה בלתי מצויה את הופ... עברנו שנתקבל בקרירות על-ידי המבקרים, המשיך סמבטיון לגרוף ממון מקופתו של דבר אל הקיר. "כל העולם במה — להומור וסאטירה", התבדה שמעון ישראלי, כוכב סמבטיון. הוא צדק: בעוד התיאטרונים הישראליים האחרים נלחמים על קופותיהם ואי-זון תקציביהם, המשיכו שני התיאטרונים הסאטיריים להתקיים בכבוד וברוחה.

השבוע הסתבר כי עם הרוחה בא גם ה"משבר. אחרי סידרה של דיונים וישיבות פנימיות החליטו חלק ממשנתפי דבר אל הקיר בסמבטיון, כי אינם יכולים עוד להמשיך בצאתא. עם הצגת ה-100 של התוכנית המצליחה, שתסיף עוד להקיים בחודש כ-50 הצגות נוספות לכל הפחות, תבעו שמעון ישראלי, במאי התוכנית גדעון שמר ומנהל התיאטרון יוסף יוגר להיכנס כשותפים ל"סמבטיון". רצינו להקים אגודה שאינה נ"שאת רחמים" הסבירו השלושה, "וזהו הדרך היחידה לשמור על דרכו של התיאטרון

ברקע: פורש שמעון ישראלי.

ועל ייעודו הסאטירי-חברתי.

זאב ברלינסקי ומרכזי ("מוטקה") בן-זאב, מייסדיו ובעלי היחידים של סמבטיון, לא רצו אף לשמוע. "אנחנו הקמנו את התיאטרון, שיעבדנו את עצמנו בחובות עצומים. אנחנו משלמים חובות עד היום, מקבלים פחות משכורת מאשר השחקנים השכירים, טענו בתשובה לתביעות השלושה. לבסוף הסכימו להעביר את דרישותיהם לוועדת ידידים שליח התיאטרון. עודד אבישר, ראוי בן דפני, אברהם שכטרמן ואורי קיסרי הקי שבו לטענות הצדדים, הציעו לדחות את הדיון כולו עד אחרי התוכנית הבאה. השי לוושה לא הסכימו: "לא נוכל להשקיע כוחות ומרץ בתיאטרון סאטירי, שאיננו יודעים מה יהיה עתידו בדיוק".

במאי החדש. החבילה נתפרדה. ערב ערב ממשיכים ברלינסקי, בן-זאב וישראלי להופיע על במה אחת בדבר אל הקיר, מול אולם מלא בקהל מריע. אולם אחרי הצגות, הם פונים איש לדרכו.

"אנחנו ממשיכים בכל המרץ", הצהיר ברלינסקי, הבטוח כי סמבטיון יצטרף כפי שהצמאי, אחרי יותר מ-20 שנות משחק במחזמר והתיאטרון הקאמרי, ימשיך להתקיים כמו קודם וביתר-הצלחה, "בעוד חמישה שבועות נצא בבכורה חדשה. לא נמכור את עצמנו לאף מפלגה".

ליד שולחן בית קפה, אחרי ישיבות והתייעצויות עם חבריו ועם ידידים, הבטיח גדעון שמר באותה מידת בטחון: "נעשה משהו חדש, נקים תיאטרון סאטירי אמיתי. עדיין אינני יודע באיזו צורה בדיוק, אבל זה יהיה תיאטרון סאטירי, בלתי-תלוי, חריף, מצליח, אמיתי".

מאחורי

הקלעים

זעקי פעם שניה

שתי הצגות נוספות יביים בישראל ה"במאי הצרפתי מרסל לי-פוביצי, המסיים עתה את החזרות לקראת הצגת הבכורה של הערב אימי-פרוביציה בהתיאטרון הקאמרי. את שתי ההצגות יביים לפוביצי ב"הבימה, אחרי שסירב לקבל הצעה דומה של תיאטרון אהל... זמ"רים וזמרות גויסו לקראת הצגת הבכורה ה"מחודשת של זעקי ארץ אהובה בהבימה. קונראד מן, שהכין את העיבוד המוסיקאלי גם לפני חמש שנים, טורח כבר חודשיים אחידים על חידוש ההצגה. מן, שהקים מקלה חדשה ומיוחדת, בחן עשרות קולות לצרכי ההצגה, בחר את הטובים שבהם. בניגוד למפורסם לא תש"תף בזעקי אילנה רובינא, שניגשה אף היא לבחינתו אך נמצאה בלתי מתאימה ל"דרישות המחזה המיוחדות... לסיבוב עולמי נוסף מתכוננת להקת עינבל, המריע על הופעות קרובות באוסטרליה, ניו-זילנד, אסיה המזרחית וארצות-הברית... להצלחה רבה זכה במועדון התיאטרון המשירו של אורי סלע, שהושר במרתף היין מפי ריקה זראני: "שר אוצר מפורסם וידוע / כאן ביקשנו לתרום שבר שבוע / זה הצליח מאד / והשר לא אירוט / או הפך זאת למס, מס קבוע".

תדרוך

העולם הזה ממליץ על מאורעות הבידור והאמנות המוצגים השבוע ברחבי הארץ:

- **מלאך האבן** (התיאטרון הקאמרי) — עשוי שיש, אך שחקניו עשויים בשר ודם. הצגה טובה, בהשתתפותם של בתיה לנצט, עודד תאומי, יוסי ידן ודבורה קידר.
- **זעקי ארץ אהובה** (הבימה) — הצגה מחודשת של מחזה טוב, בביצוע טוב. מצטיין במיוחד הצד המוסיקאלי של ההצגה. **דבר אל הקיר** (סמבטיון) — ממשיך לדבר אל צופיו הצוחקים, למרות ש"משתתפו אינם מרבים עוד בניגים.
- **הופ... עברנו!** (בצל-ירוק) — טרי ורענן, אך לא די חריף.

התה הטעים

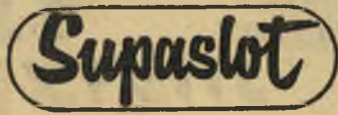

בעלת הטעם הטוב!

כך מכנים אותה בני-ביתה וידידיה להם היא מגישה תה, אדמירל הטעים והריחני

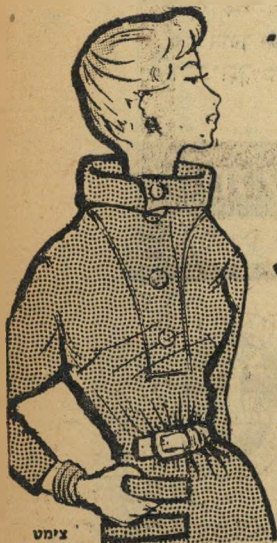
תה אדמירל

זיתן מתכת מנוקב

לאצטבאות

טלפן ל: 21964, כתוב ל: רח' הירקון 106 תל-אביב. מירומית מפעלי מתכת אשקלון

צאצאות חזילות...

אפלות ותליפות גרסי של אלד

אוסקו 94 ה'ארה אלנבי